

Під аритмію цокоту зубів
Колись мене виводили на танго.
І плуталися ноги. Й ненастанно
Іржавий сніг під пальцями рипів.

І зачиняли в просторі пвкуль
Мелодію, розписану на ґратах.
І вже було несила обірвати
Останнє па в замерлому танку.